Sedda ep olnud mul. Kuida õõldud, Juhhan olli mo essimenne poeg ja Liso mo essimenne tüttar; Juhhan on nüüd 51 ja Liso 49 aastat wanna; seal nad praego istuwad. Ollime wannemad sel aial isse ka alles üsna nored innimesed ja ei teadnud paljo; agga nende essimeste laste kallal olleme sure holega sedda püüdnud tehha, mis ommast wannemist — Jummal andko neile head hingamist! — ollime näinud, ja neid õiglaseks ja jummalakartlikuks innimeseks kaswatada. Õiget hoolt, kannatust, wassimatta juhhatust ja Jummala pallumist on seal jures wägga tarwis, agga sedda ei mõista ma teile selletada. Jummala Waim ja sõnna on wannemate enneste keige parrem koolmeister. Kus ollid meil kaswatamise-ramatud? Meie ei teadnud muud tehha, kui mis piiblist leidsime ja omma wannematest teadsime, ja sest olli küllalt. Mo Juhhan ja Liso — egga ma neid kiitma ei hakka — on aitumma Jummalale! ka innimeseks sanud ja pärrast teiste lastele märgiks ja juhheks olnud. Hirmo ja armo peab ollema, agga möllemaid õige möedo järrele. Meie polle omma lapsi ial puuks egga kiwwiks, agga ka mitte mädda munnaks piddanud. Kässi palwel kokkopannema ja tõ jures rutto ligutama, sedda olleme neid warra harjutanud. Wibimatta sõnna kuulma, keige innimeste wasto lahked ja au-paklikkud ollema, sedda olleme norest sadik kindlaste nende käest nõudnud. Olli karristamist tarwis, siin olleme lastele holega püüdnud tunda anda, et keik karristus parrandust peab saatma. Keige käksumisse ja söimamisse eest olleme püüdnud kaugel hoida, mis allati kahjo toob. Keige kibbedama karristusse al peab laps tundma, et issa ja emma armastus tedda nuhtleb. Keik wiggad, mis nuhheldud ja selja tagga, neid ei pea ennam mele tulletama. Iggas asjas püüdsime neile meletulletada: olgo sured ehk pissukesed asjad: keik, mis teie tahhate, et teised teile peaksid teggema, sedda tehke teie neile." Lapsed on — Jummal anna mulle andeks üttelda — keikis asjus nago pärris ahwid: